

Et eksklusivt selskab

»SKYDEIDRÆTTENS VENNER« er en kendsgerning. Den 28. juni mødtes de gæve gutter til et sommerligt stævne-møde i Hvidkilde ved Svendborg.

Hvem er de da, og hvad er meningen med dem, er vi ikke allesammen venner af skydeidrætten? Jo, jo da, men der er alligevel nogle, der er mere venner end andre. Hør blot! Vi har i årenes løb haft nogle skytter og ledere, der i særlig høj grad har været pionerer for vor idræt, og som i kraft af deres store indsats har hjulpet os fremad til den position, vi har opnået i dag.

Da de tog afsked med skydningen, og lod andre komme til, skete det oftest på en stille og selvudslettende måde, der slet ikke stod i rimeligt forhold til den indsats, de havde ydet for os.

Vi, der stod tilbage, kunne lige få fremstammet et »tak og på gensyn«, selvom vi inderst inde godt vidste, at det måske var sidste gang, vi sås efter alle disse dejlige år med i massevis af sjove og spændende oplevelser.

Og naturligvis gik det sådan. Vi blev grebet af nye forpligtelser, nye ideer, nye skytter og nye ledere. Det eneste, der bandt »de gamle« til os var Skytte-Bladet, men de personlige forbindelser gled stille ud, fordi vi intet gjorde for at holde dem vedlige.

En skønne dag kom redaktøren heldigvis og spurgte, hvorfor vi ikke gjorde noget for alle de fortrinlige ledere, der i årevis havde slidt for os. Vi kunne jo f. eks. samle dem en gang om året og fortælle dem lidt om, hvad vi i dag foretog os, evt. arrangere noget for dem, skydekurrencer el. lign. og lade nogle af unionsstyrelsen være værter.

Ideen blev forelagt ved det næste unionsstyrelsesmøde, og alle var 100% med på, at den snarest blev bragt til udførelse ved formandens foranstaltning. Der blev herefter rettet henvendelse til ca. 40 tidligere ledere og enkelte skytter, som på meget få undtagelser nær, alle var meget interesserede og glædede sig til at være med.

Desværre måtte sted og tidspunkt ændres undervejs, men det første møde blev så fastlagt til den 28. juni, hvor vi mødtes på »Røde Mølle Kro« ved Hvidkilde, ca. 5 km SV for Svendborg. Da undertegnede ankom en halv time før mødetidspunktet sad en af mødedeltagerne allerede ude i krohaven og nød en stille morgenpilsner. Han var lige ankommet fra København - på trædecykle, og hvem kunne det være andre end den myreflittige Louis Saunte, Skovshoved. Han syntes, vejret havde været så godt, og at han trængte til lidt motion. Jeg behøver vel næppe at fortælle, at han efter afskeden om eftermiddagen atter

besteg stålhesten med destination København. Godt skuldret.

Mødetidspunktet var halvelve, og alle var mødt frem undtagen flugtskyttelederne, der jo måtte checke, at DM i skeet kørte uden problemer.

Efter en lille forfriskning og en stor gensynsglæde, forsøgte undertegnede at give en kort orientering om, hvad vi i dag foretog os, hvor langt vi var nået, og hvad vi stillede efter. Dernæst gav jeg en kort redegørelse for hensigten med, og baggrunden for oprettelsen af »Skydeidrættens Venner«, hvorefter ordet blev givet frit, og det kan nok være, at taleysten var stor, og jeg havde mere end svært ved at holde styr på de mange guldkorn, der faldt.

Konstateres skal, at alle var enige i oprettelsen af »Skydeidrættens Venner«, men ingen ønskede en formel forening, kun at der blev valgt en kasserer, der kunne tage imod evt. frivillige bidrag. Alle fandt, at et møde en gang om året var passende. Endvidere var der overvejende stemning for, at det skulle være uden ledsager. Møderne burde skifte mellem landsdelene og iøvrigt tilrettelægges i forbindelse med et større skyttearrangement, DM el. lignende.

Intet kontingent og foreløbig for egen regning med rejse og bespisning. Et forslag om, at »Skydeidrættens Venner« hvert år på skift mellem skydearterne ville udsætte en smuk ærespræmie til den individuelle vinder, blev enstemmigt vedtaget. Det vedtoges videre, at unionens formand gennem kontoret skulle foranledige, at alle »vennerne« blev orienteret langs ad vejen. Med hensyn til optagelse af nye emner, blev vedtaget, at dette skulle finde sted ved det årlige møde, hvor de pågældende kunne foreslås og motiveres. Således blev tre nye »venner« foreslået og indlemmet i kredsen.

Efter dette anstrengende møde flokkedes alle om bordets lyksaligheder, og inden længe var alle uhjælpelig fortabt i gamle minder. Efter et par glade timer med mange skæmtsomme historier, begav alle sig ud til bilerne og Sauntes cykel for at køre til Svendborg Flugtskydningsforenings fortrinlige skeet- og trapbaner, hvor vi et par timer overværede den spændende afslutning på årets individuelle DM i skeet.

En strålende idé var blevet til virkelighed, og de tilstedeværende fik en uforglemmelig oplevelse med sig hjem. Ved en senere lejlighed vil alle navnene på »Skydeidrættens Venner« blive bragt i bladet.